

Uykular Harâm İmiş Bu Derd İ Hicrân Ehline

— redfer · 01 Mayıs 2026

Uykular harâm imiş bu derd-i hicrân ehline
(Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün)

Zâr-ı gönlüm dinmiyor, bitti nihâyet tâkatim
Cevr-i yârin tîği altından geçip şâdlanmışım
Bir serâbın peşine düştüm bu çöller içre ben
Aşkî bir vuslat sanıp, her lahza nâr-ı yanmışım

Gözlerim yollarda kaldı, gelmedin ey mâh-rû
Hasretin tîğiyle her gün bağrımı doğranmışım
Bir teselli ummadım hiç bu dıraz-ı ömürde
Zülfünün dâmında her şeb bağlıyım, bağlanmışım

Gülşen-i aşkında bülbül gibi feryâd eylerim
Gonca leblerden dökülmüş bir söze aldanmışım
Nâleden gayrı ne kaldı şimdicek elde avuç
Ben bu vîrân gönlümü bir tek sana saklanmışım

Bâde-i hicrânı nûş ettim, sanırsın kanmışım

Meyhâne-i aşkında mestiz biz, ezelden yanmışım
Uykular harâm imiş bu derd-i hicrân ehline
Yâri düşlerde görüp, her lahza nûra banmışım

Âh edip inler bu gönlüm, duymadı aslâ o yâr
Sanki bir taş kalbe çarpmış, her nefes ufalanmışım
Rûzgâr estikçe zülfünden gelir bûy-i vefâ
Ben o râyihayla ancak bir hayât bulmuşum

Hâlimi arz eylemek isterdim ammâ dil susar
Gözyaşımın her varak üstünde bir iz kalmışım
Bir bakış kâfi gelirken bunca yıllık hasrete
Bakmadın bir kez yüzüme, büsbütün dışlanmışım

Çarh-ı felek döndürür durmaz hazânın çarkını
Ben bu ömrün bahârında sanki hep kışlanmışım
Kimse bilmez derdimi, Allah bilir ancak içim
Aşk elinden bin belâ çekmiş ve de paklanmışım

Kendi derdimle avunurken bu vadi içre ben
Dost elinden bir sitem duymuş gibi sarsılmışım
Gönlümü vîrâne kıldım her geçen kervan için
Son durakta tek başıma, sanki hep dışlanmışım

Lütfuna muhtaç olan bu bendeni görmez misin?
Kapına geldim boyun büktüm, kapından kovulmuşum
İstemem gayrı ne dünya, ne de bir huri, melek
Ben senin bir tek bakışınla, bak ezelden doymuşum

Rûhumun aynâsı kırılmış, hayâlin toz duman
Her kırık parçasında bin kez seni aramışım
Bulmadım senden nişâne, ey vefâsız şûh-ı şen
Kendi kalbimde hapsolüp, sanki kendim kalmışım

Aşk imiş her işin aslı, gerisi hep bir masal
Bu masalın içinde bir ömür uyanmışım
Gerçek olan sâdece kalbimdeki bu gizli köz
O közün nârıyla ben, her zerremden yanmışım

Bunca yıl cevr ü cefâ çektim, bu dertten dönmedim
Aşk elinden tîr-i gam yedikçe hep şanlanmışım
Redferî, artık nihâyet bulsun ey cânım fedâ
Aşkın ateşgâhına düştüm, bugün kül kalmışım

redfer

Şiirin Günümüz Türkçesiyle Açıklaması

- 1.Gönlümün feryadı dinmiyor, artık dayanacak gücüm tükendi. Sevgilinin eziyet kılıcı altından geçerek (acı çekerek) mutlu olacağımı sandım. Bu dünya çölünde bir serabın peşine düşmüşüm; kavuşmayı bir talih oyunu sanıp her an aşk ateşiyle yanmışım.
- 2.Gözlerim yollarda kaldı, o ay yüzlü sevgili gelmedi. Hasretin keskin bıçağıyla her gün gönlüm dilim dilim doğranıyor. Bu uzun ömürde hiç teselli ummadım; her gece senin saçlarının tuzağına (zincirine) bağlanmış durumdayım.
- 3.Aşk bahçende dertli bülbül gibi ağlayıp inliyorum. Gonca dudaklarından dökülen (gülüşün veya bir tatlı sözün) bir söze kandım. Elimde avucumda inlemekten başka ne kaldı ki? Ben bu viraneye dönmüş heyecanımı sadece senin için saklamıştım.
- 4.Ayrılık şarabını içtim, beni o şarapla doydum sanırsın (oysa susuzluğum arttı). Aşk meclisinde kınanma hırkasını giyip dünyadan elimi eteğimle çektim. Bu ayrılık acısını çekenlere uyku harammış; seni rüyalarımda görüp her an nura boyanmışım.
- 5.Gönlüm ah edip inler ama o sevgili bunu asla duymadı. Sanki her nefeste sevgilinin eziyet taşına çarparak parçalanmışım. Rüzgâr estikçe saçlarından vefa kokusu gelir; ben ancak o kokuyla hayata tutunabiliyorum.
6. Hâlimi sana anlatmak isterdim ama dilim kilitli, konuşmıyorum. Gözyaşlarımla her kâğıt üzerinde bir iz bırakmışım. Bunca yıllık hasrete bir tek bakışın yetecekken, yüzüme bir kez bile bakmadın; tamamen kapı dışarı edildim.
7. Kader çarkı, durmaksızın hazan (sonbahar) döngüsünü çeviriyor. Ben bu ömrün baharında mevsimlerin güzelliğine aldanmışım. İçimdeki derdi kimse bilmez, ancak Allah bilir; aşk elinden bin bir bela çekerek (günahlardan) arınmışım.
- 8.Bu dünya vadisinde kendi derdimle teselli bulurken, dosttan gelen bir sitemle sarsıldım. Gönlümü her gelip geçen kervan (misafir) için bir sığınak yaptım ama yolun sonunda yapayalnız ve dışlanmış kaldım.

9.Senin lütfuna muhtaç olan bu kulunu görmez misin? Kapının önünde bir toz parçasıyım, her türlü zahmete katlanmışım. Artık ne dünyayı ne de ahiret nimetlerini isterim; ben senin bir tek bakışınla ezelden beri doymuşum.

10.Ruhumun aynası kırıldı, hayalin toz duman oldu. Her kırık parçada binlerce kez seni aradım. Ey vefasız ve neşeli sevgili, senden bir iz bulamadım; kendi kalbimin içinde hapsolüp kendi başıma kalmışım.

11.Meğer her işin aslı aşkmiş, gerisi sadece bir masalmış. Ben bu masalın içinde bir ömür boyu uykudan uyanmışım (gerçeği görmüşüm). Gerçek olan tek şey kalbimdeki o gizli ateştir; o ateşin narıyla her zerremde yanıp kavrulmuşum.

12.Bunca yıl eziyet ve cefa çektim ama bu dertten yine de vazgeçmedim. Aşk elinden keder okları yedikçe (acı çektikçe) daha çok değer kazandım. Redferî, artık bu can sana feda olsun ve her şey son bulsun; aşkın ateş ocağına düştüm, bugün artık bir avuç kül olmuşum.